

Rozdział 5.

Sprzedaż zajętych maszyn i urządzeń produkcyjnych.

§ 28. Maszyny i urządzenia produkcyjne podlegają sprzedaży z wolnej ręki jednostkom gospodarki uspołecznionej, wskazanym przez właściwy — ze względu na rodzaj tych maszyn lub urządzeń — wydział prezydium rady narodowej stopnia powiatowego.

§ 29. 1. Po zajęciu ruchomości określonych w § 28 organ finansowy zwraca się do właściwego wydziału (§ 28) o powołanie biegłego do oszacowania tych ruchomości.

2. Organ finansowy wyznacza następnie termin oszacowania i powiadamia o tym zobowiązanego. Zobowiązany może być obecny przy oszacowaniu ruchomości, lecz jego nieprzybycie nie stanowi przeszkody do dokonania oszacowania.

§ 30. 1. Biegły szacuje zajęte ruchomości według ich rzeczywistej wartości. Protokół oszacowania sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje zobowiązany, a dwa pozostają w aktach organu finansowego.

2. Jeżeli zobowiązany nie godzi się z szacunkiem biegłego, organ finansowy zarządza ponowne dokonanie oszacowania przez biegłego sądowego. Szacunek biegłego sądowego jest miarodajny.

§ 31. 1. Po oszacowaniu ruchomości organ finansowy ustala cenę sprzedażną zgodnie z szacunkiem i zwraca się do właściwego wydziału (§ 28) z wnioskiem o wskazanie nabywcy. Właściwy wydział wskazuje nabywcę w ciągu tygodnia od dnia otrzymania wniosku.

2. Jeżeli wskazany nabywca reflektuje na nabycie ruchomości, organ finansowy dokonuje sprzedaży, dołączając do rachunku jeden egzemplarz protokołu oszacowania. Jeżeli nabywca nie dokona przelewu odpowiedniej kwoty na rachunek organu finansowego w ciągu tygodnia od daty nabycia, organ finansowy ściągnie cenę nabycia w drodze bezakceptowego żądania zapłaty.

§ 32. Jeżeli wskazany nabywca nie reflektuje na nabycie, organ finansowy sprzedaje zajęte ruchomości w drodze licytacji. W razie niedojścia do skutku drugiej licytacji, organ finansowy postępuje stosownie do przepisów art. 105 ustawy.

Rozdział 6.

Przechowywanie i sprzedaż zajętej broni i amunicji oraz innych przedmiotów, na których posiadanie jest wymagane zezwolenie.

§ 33. 1. Zajęta broń myśliwska i sportowa może być sprzedana jedynie za pośrednictwem uprawnionego przedsiębiorstwa handlu bronią, a w drodze licytacji publicznej tylko osobie, która okaże zaświadczenie właściwej komendy wo-

jewódzkiej (równorzędnej) Milicji Obywatelskiej, zezwalające na zakup broni. Amunicję do broni myśliwskiej i sportowej sprzedaje się jedynie osobie, która okaże ważne pozwolenie na posiadanie tego rodzaju broni.

2. Zajętą broń myśliwską lub sportową oraz amunicję pozostawia się do czasu sprzedaży pod dozorem zobowiązanego, posiadającego zezwolenie na posiadanie tej broni. Jeżeli pozostawienie broni pod dozorem zobowiązanego nie jest możliwe, komornik-skarbowy jako organ egzekucyjny przekazuje ją do depozytu najbliższej jednostki Milicji Obywatelskiej.

3. O zajęciu broni i amunicji komornik skarbowy zawiadamia właściwą komendę wojewódzką Milicji Obywatelskiej, dołączając odpis protokołu zajęcia. Wojewódzka komenda Milicji Obywatelskiej na podstawie protokołu zajęcia broni wydaje komornikowi skarbowemu zezwolenie na przekazanie tej broni do sprzedaży.

§ 34. Przepisy § 33 stosuje się odpowiednio przy przechowywaniu i sprzedaży innych przedmiotów, na których posiadanie wymagane jest zezwolenie. Przedmioty te oddaje się pod dozór i sprzedaje w porozumieniu z organami, które wydają zezwolenie na ich posiadanie.

Rozdział 7.

Przepisy końcowe.

§ 35. W sprawach sprzedaży egzekucyjnej, nie uregulowanych w rozporządzeniu w sposób szczególny, stosuje się ogólne przepisy ustawy, dotyczące egzekucji z ruchomości.

§ 36. Postępowanie egzekucyjne, toczące się w dniu wejścia w życie rozporządzenia, będzie prowadzone w dalszym ciągu w myśl przepisów tego rozporządzenia.

§ 37. Traci moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1948 r. w sprawie wykonania art. 53 ust. 2 i art. 81 ust. 2 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. Nr 5, poz. 36);
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie sprzedaży ruchomości zajętych w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. Nr 17, poz. 151);
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 16 sierpnia 1951 r. w sprawie sprzedaży maszyn i urządzeń produkcyjnych, zajętych w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym (Monitor Polski Nr A-76, poz. 1055).

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

266

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 14 października 1966 r.

zmieniające rozporządzenie o szczegółowych zasadach i trybie postępowania w sprawach cudzoziemców oraz o wzorach dokumentów dla cudzoziemców.

Na podstawie art. 18 ust. 2, art. 19 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych z dnia 1 października 1963 r. o szczegółowych zasadach i trybie postępowania w sprawach cu-

dzwoimców oraz o wzorach dokumentów dla cudzoziemców (Dz. U. z 1963 r. Nr 43, poz. 242 i z 1965 r. Nr 21, poz. 134) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Wzory wiz udzielanych przez polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne zawierają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia”;
- 2) w § 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Wzory wiz udzielanych w kraju przez organy Milicji Obywatelskiej zawierają załączniki nr 3—5,

- a udzielanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych — załączniki nr 6 i 7 do rozporządzenia”;
- 3) w § 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wzór karty stałego pobytu zawiera załącznik nr 8 do rozporządzenia”;
- 4) w § 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wzór dowodu tożsamości cudzoziemców zawiera załącznik nr 9 do rozporządzenia”;
- 5) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 1.

(Nazwa i siedziba przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego)

WIZA POBYTOWA Nr

. krotka

Uprawnia posiadacza paszportu oraz osób do pobytu w PRL przez okres dni od daty każdego wjazdu.

Ostatni wjazd na terytorium PRL powinien nastąpić przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia wizeny.

„ dnia 19 . . . r.

(miejscowość)

(pieczęć urzędowa)**

(podpis)

- *) Przy udzielaniu wiz pobytowych dyplomatycznych, służbowych, turystycznych lub zwyczajnych dodatkowo odciska się jeden z odpowiednich stempli: „Dyplomatyczna”, „Służbowa”, „Turystyczna”, „Zwyczajna”.
- ***) Stampila (połączona) zaopatrzona jest w pieczęć urzędową, obie jej części składowe są nierozłączne i stanowi ona jednolity wzór wizeny.”

- 6) załącznik nr 2 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 2.

(Nazwa i siedziba przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego)

WIZA PRZEJAZDOWA Nr

. krotna

Uprawnia posiadacza paszportu oraz osób do przejazdu przez terytorium PRL w ciągu dni za każdym razem.

Ostatni wjazd i wyjazd z terytorium PRL powinien nastąpić przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia wizeny.

Przejścia graniczne

„ dnia 19 . . . r.

(miejscowość)

(pieczęć urzędowa)**

(podpis)

- *) Przy udzielaniu wiz przejazdowych dyplomatycznych, służbowych, turystycznych lub zwyczajnych dodatkowo odciska się jeden z odpowiednich stempli: „Dyplomatyczna”, „Służbowa”, „Turystyczna”, „Zwyczajna”.
- ***) Stampila (połączona) zaopatrzona jest w pieczęć urzędową, obie jej części składowe są nierozłączne i stanowi ona jednolity wzór wizeny.”

- 7) skreśla się załącznik nr 3,
- 8) dotychczasowe załączniki nr 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 otrzymują kolejną numerację 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: M. Moczar

Minister Spraw Zagranicznych: w. z. M. Naszkowski